

הגופים השונים שה"ועד" הורכב מהם. אישיותו שימשה מלט לליכוד הגושים ב"ועד", כשהוא דורש מכולם להתגבר על מעצורים הנובעים מרגש של כבוד אישי ונגיעות פרטיות, או תועלת המפלגה. זאת, אחרי שפסק והורה להלכה ולמעשה, שכל שומרי התורה - ואנשי "המזרחי" בכללם - מחויבים מדאורייתא להתאחד בשעה זו בנוגע להצלה.

היה מעשה שמפני צורך השעה הלך להיפגש עם מנהיג הריפורמיים, ראביי סטיפן וייז, שנחשב איש מקורב לנשיא ארה"ב פראנקלין ד' רוזוולט¹³. אחרי הפגישה שמע רבינו שמרננים אחריו בחוגי הקנאים בויליאמסבורג. מיד הגיב: "אילו ידעתי שאני מסוגל להציל בזה ציפורנו של תינוק יהודי אחד, הייתי מוכן להשתטח אפילו לפני האפיפיור הנוצרי בעצמו!"¹⁴

הרחק מן הפרסום

דאגה מרובה ועגמת נפש גרם לו מכתב מסוים ששלח רב פלוני ל"אגודת הרבנים" והוא מראשי ה"מזרחי" שהצטרף ל"ועד הצלה". מתוך המכתב נתברר לו, כפי שאמר בלשון המעטה, שרב זה "הולך על דרך מי שאינם בני תורה".

מדוע? -

הלה דרש שיפרסמו בכל העיתונים היהודיים, ובעיקר בעיתונים בשפה האנגלית, "שנתייסד ועד כזה, ושהוא נבחר להיות המזכיר שלו בוואשינגטון..."

וכך הגיב רבינו על דרישתו: "הלא הדבר להיפך לגמרי מן הדעת הפשוטה, וכ"ש מדעת התורה, שהרי אפילו הסענאטאָר'ס שהתייעצו ביחד עם הקאָנגרעס'מאן סעלער מניו-יורק הבינו, שעכשיו השתדלות שתצא בשם יהודים לא תקלע אל

13. יצוין עוד שרבינו השתתף במיפגש של אישי ציבור יהודים מכל החוגים שנערך בג'נבה בחודש חשון תש"ג, בו דנו על דרכי פעולה שונות להצלת יהודי אירופה, וייצג שם את אגודה"ר. במיפגש האמור אף השמיע ביקורת חמורה על הטקטיקה המסוכנת ויזמת ה"חרם" של האירגונים החילוניים. כמ"כ נכח במיפגש אחר שהתקיים בחודש אדר"א תש"ג ובו הוחלט להקים את "ועד החירום המאוחד לעניני יהודי אירופה", גוף ציבורי שלא האריך ימים, ורבינו השתכנע מהר שיזיק יותר משיועיל למטרות ההצלה.

14. מעדות בתו הרבנית שרה פעשע קוטלר-שוורצמאן ע"ה. ויצוין שבס' "אגרא דפרקא" ממרהרצ"א מדינוב זצ"ל (אות ק"ז) הביא מזוה"ק בראשית דף קכ"ז דילפינן דרך ארץ מעובדא דאברהם אבינו ע"ה בדברו עם אנשי חת "אשר מותר לצדיק לדבר דברים שאינם צריכים אפי' עם הרשע כדי לבוא אל המבוקש הנרצה לו ליקח ממנו", עיי"ש.